

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

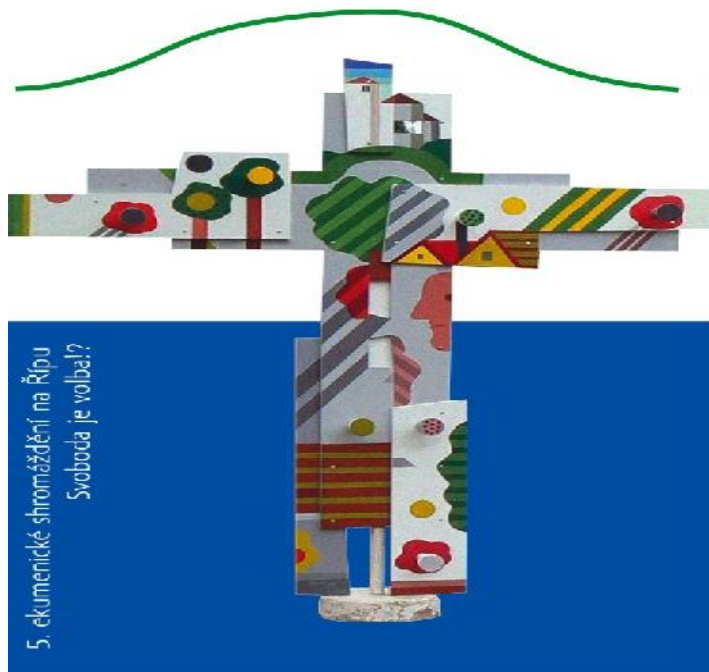
KŘIŽOVATKA

říjen 2011

5. ročník / 10. číslo

MODLITBA ZA DOMOV 28. 10. 2011

*„Vy jste byli povoláni ke svobodě, bratři.
Jen nemějte svobodu za příležitost k prosazování sebe,
ale služte v lásce jedni druhým.“
Gal 5, 13*

Milé sestry, milí bratři,

říjen je takový shrnující měsíc, jak dobře vidíme v díku za sklizenou úrodu. A co shrnuje, má i zahrnovat, zahrnovat vše shrnuté do společenství lásky, do prostoru svobody, do proudu tradice. Je třeba shrnout a zahrnout vše: co je zlé, to láska uzdraví, co je nepřipravené, to láska promění, co je dobré to láska posvětit a tak vše spočine v lásce a stane se láskou, která je společenstvím (jež není a nemůže být mimo ni) a která je tradicí (jež není a nemůže být mimo ni). A je-li láska vně stávajícího společenství, pak je rozšiřuje a přebývá-li mimo dosavadní tradici, pak ji prohlubuje ale vždy: vždy přesahuje každé společenství v jeho sporech a každou tradici v její jednostrannosti, ne aby je popřela, ale aby se nad nimi ohrnula (shrnula, zahrnula) v háček, který je jednou a s nimi a v nich nás vytáhne do bezprostředního obecnství Svaté Trojice.

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

Neděle 10⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény

Neděle 11⁰⁰ - eucharistická slavnost v angličtině u sv. Klimenta

Neděle 17⁰⁰ - eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Úterý 18⁰⁰ - eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže

Středa 19.00 - studentská bohoslužba u sv. Kříže

Středa 20.00 - setkání nad Biblií v Communiu

Čtvrtek 18⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Rodiny

Pátek 17⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Vavřince

Událo se

16. září proběhlo na biskupském ordinariátu setkání presbyteria.

Kalendárium

4. října v 19 hodin se v rámci filmového klubu bude v Communiu promítat film Poslední pokušení Krista s doprovodným komentářem.

28. října se bude konat 5. ekumenické shromáždění na hoře Říp.

30. října v 11 hodin se bude konat společná bohoslužba starokatolíků s anglikány v kostele sv. Klimenta.

Narozeniny v říjnu slaví:

Ján Boldiš, Adéla Petáková, Damián Boldiš, Lucie Kodišová, Milan Pech, Jana Jičínská, Petr Brzobohatý.

Přejeme hojnost Božího požehnání.

2.10. - Díků za úrodu

Gn 2, 4b-9

Ž 104

Jk 2, 5-9.13

Mk 4, 30-32

Pro dnešního městského člověka, který pozapomněl často i denní, natožpak roční a vegetační rytmus a dopřává si plodiny bez ohledu na sezónu či místo původu, je liturgie díků za úrodu jednou z posledních spojnic s životem našich předků, podobně, jako většina zemědělských a vůbec venkovských či nářečních pojmů žije toliko v literatuře.

Že jsme se osvobodili od mnohdy kruté přírody je asi dobře, zůstává ale úkolem právě církevní tradice a krásné literatury vyvážit svobodu *od* minulosti svobodou *k* minulosti.

Tak se liší tradice od konzervatismu; tradice předává, konzervatismus uchovává. Konzervatismus uchovává, mnohdy pouze „takzvané“, hodnoty bez ohledu na kontext, tradice předává (nebo překládá) slova a věci do kontextu.

A je-li opakem konzervatismu liberalismus, děje se, že druhdy konzervativní církev přebírá mnohdy mechanicky liberální ideje ze světa, aby nezůstala nadobro hnusnou. Pokud, může si za to sama, nedovolivši liberálním, řekněme raději svobodomyšlným, motivům vyrůst a zakořenit uvnitř kontinua tradice. A co hůř, ta společenství, která si svrchu řečené napůl uvědomí, vezmou onu konzervu, která jim zbyla z po staletí oklešťované, regulované, manipulované a oktrojované tradice a pokoušejí se ji oživit elektrickými výboji strachu ze ztráty identity a z budoucnosti vůbec jako Dr. Frankenstein své monstrum.

Ale zpátky k přírodě. Zapomene-li církev na stvoření a snahu láskou a posvěcením restaurovat jeho rajský stav ve všech podrobnostech jeho bohaté škály, zapomene-li žehnat přírodním živlům a prvkům v liturgii, barvám v ikonopisu a přírodním a vesmírným cyklům v liturgickém kalendáři, nezbude jí, než v období roubování liberální přebírky na konzervativní základ pouze implementovat světské ekologické nauky, v horším a pravděpodobnějším případě ekologické ideologie.

Tedy církev nepředá své dědictví, nýbrž poskytne špatný příklad. Jako se časovým posunem od počátků i zesložňováním nauky vyčlenila kasta náboženských profesionálů, podobně se z městské a denaturované společnosti

vydělují kasta profesionálů ekologických a environmentalistických, kteří uplatňují svůj rostoucí vliv ať již povolání, nebo samozvaní. Modleme se tedy za povolané na vinici Boží, obraznou i doslovnou a hmotnou, která nás všechny živí a my ji na oplátku krášíme ke chvále jejího i našeho Stvořitele.

9.10. – 28. neděle v mezidobí

Ex 32, 1-14

Ž 106

Fp 4, 1-9

Mt 22, 1-14

Jako všechna podobenství má i toto mnoho výkladů, většinou tísnivých. Nejprve se oněmi odmítnuvšími a zahubenými rozuměli Židé, později všichni, kteří nepřijali Evangelium. Tyto výklady nepozbývají platnosti proto, že jsme pokročili k humanismu (jakože, sláva Bohu, pokročili), ale proto, že v úplnosti nikdy neplatily. Jeden z mnoha výkladů nabídnu nyní já: Bůh nás ke své hostině zve se vším, co obnášíme, dobrým i zlým a nabízí dobré požehnat a zlé proměnit. My se ale za temné stránky stydíme, zapíráme je ať kvůli druhým, ať hanbou, ať z vypočítavosti. Ani jedno nemá místo před Bohem, který stejně vše promění touž láskou, jíž ale oni odmítnuvší nezakusí jako lahodnou, ale jako očistnou. Tolik i k naukám o trestu, pekle a zatracení, jež na našem podobenství staví. Zde, věřím, nejsou souzení lidé, ale je souzeno v lidech a jakýkoliv rozsudek vede ke spáse, jen - pro naši svobodu včetně svobody nechtít, odmítat a nemilovat - různými oklikami. Jediné co Bůh nemůže je přinutit nás, abychom ho milovali. Proto okliky. Ale my tím spíše nesvedeme donutit Boha, aby přestal milovat nás. Proto spása.

A onen nepostradatelný svatební šat netvoří ani tak naše ctnosti, jako spíše sám Kristus, jehož jsme oblékli a jehož Duch nás zevnitř spolu s oněmi proudy živé vody prýšticími z našeho nitra ozdobí veškerými klenoty a ctnostmi, které si ani neumíme představit.

Chce se po nás jediné, neodmítat Krista a jeho Svatého Ducha, zejména proto ne, že si jej nezasloužíme. Vždy tomu bylo tak, že si každý zasloužil jen to, co si svedl vyrobit, peníze nebyly ani tak platidlem, jako výkupným za hřích užívání něčeho, co si nezasloužíme. V paradoxní řeči víry si nezasloužíme ani to, co si umíme vyrobit a zasloužíme i to, co ani uchopit nelze. Chce se po nás jediné: nezaměňovat jedno s druhým a neodmítnout nezasloužený svatební šat ve prospěch zasloužené uniformy.

16.10. – 29. neděle v mezidobí

Ex 33, 12-23

Ž 99

1Te 1, 1-10

Mt 22, 15-22

Zde najde o Boha a císaře, nýbrž o obrazy Boha a císaře: stále stejný obraz mnoha císařů na mnohých mincích různé nominální hodnoty a ještě různější skutečné ceny, nebo obraz jediného Boha, pokaždé jinak v miliardách srdcí a milionech ikon.

Ikona je zviditelněnou milostí a milost je nedělitelná, nepočítatelná, nesměnitelná a nestupňovatelná, nemůže nebýt, jsouc člověkem buď přijímána, nebo odmítána, není ji více nebo méně, není milost posvěcující, pomáhající, dostatečná či jakákoliv jiná, je jen jedna jediná nestvořená milost Boží.

Obraz je oproti tomu znakem věci, kterou jsme uprostřed jejího vývoje jakoby zmrazili v určitém stavu a v určitých souvislostech, na kterých jsme se dohodli a které fungují, nakolik řečené dohodě věříme. Tak se chovají nejen portréty funkcionářů, ale i pouhé „svaté obrázky“, jejichž účinek závisí na síle přesvědčení o jejich síle, ne na síle samé (síle Boží, pochopitelně, v obraze viditelně sdělitelné), kterou nemají. Zde přesvědčení o účincích předchází víře v účinky a takto druhotná víra v účinky jakoby předcházela víře v Boha.

Tak máme na jedné straně viditelnou Boží milost, na druhé straně znak pro přesvědčení, ať už dobrovolné nebo vnucené, o působeníh těch či oněch sil, ať už světských, nebo duchovních, ať už císaře, nebo papeže.

23.10. – 30. neděle v mezidobí

Dt 34, 1-12

Ž 90

1Te 2, 1-8

Mt 22, 34-46

Platí, že cesta ke spáse je jedna a cest od spásy (zdráhám se říci k ztracení) je mnoho. Platí nicméně i opak, totiž že k jediné spáse vede mnoho cest v každém, kterého milujeme a který není jen jednotkou nebo položkou jakési lásky o sobě,

jež by existovala i bez něj a v něm se toliko v čase a prostoru jevila. Je to láska k mnoha bližním v lásce jednoho Boha. Zato nelásce (neřeknu nenávisti, která je pouze porušenou formou lásky, ba ani lhostejnosti, která se přece jen může obrátit v zájem) je jedno koho nemiluje, prostě nemiluje kohokoliv. A předem. Neláska je ideou, která utváří jednání s bytostmi. A odvažují se říci, že neláska je láskou k ideji, která určuje, koho lze v jejím jménu milovat a koho ne. Ne Bůh, ale chápání Boha jako ideje zatracuje. Ne idea Boha, ale Bůh sám zachraňuje.

30.10. – 31. neděle v mezidobí

Joz 3, 7-17

Ž 107

1Te 2, 9-13

Mt 23, 1-12

Vidíme zde starý známý spor, totiž co se svědectvím těch, kteří sami nečiní, co hlásají? A muže-li být pravdivé svědectví někoho, kdo podle něj nejedná? Chtělo by se říci, že ne, vždyť není pravda, než pravda vtělená, v lidských měřítcích dosvědčovaná jednáním hlásajícího. Ale jen hlásajícího? Proč ne posluchače, který přejal cizí hlásání a v sobě jej učinil pravdou? A co se může pravdou stát, muselo i dříve pravdou být, takže i ten, který své hlásání nevtělil, zachoval pravdu vtělitelnou pro druhé a má svou zásluhu, třeba byl nedůsledný, pyšný, prospěchářský, nebo pokrytecký – ostatně: pokrytectví je u těchto latentních pravdonosičů takřka ctností, „pokryje“ totiž zvěst, dokud se nenajde, kdo by ji ztělesnil. Ztělesňujme tedy a nezapomínejme děkovat neztělesňujícím, jinak neztělesníme.

Farní vyúčtování za měsíc září 2011

Příjmy:

sbírky rotunda:	2.000,-
křest:	1.000,-
příspěvky:	400,-
CELKEM:	3.400,-

Výdaje:

telefon:	2.168,-
květiny:	363,-
elektrína:	2.830,-
sbírka na potřebné:	5.412,-
CELKEM:	10.773,-

ROZDÍL: - 7.373,-

Stav účtu k 30.9.2011:	763.482,-
Stav pokladny:	37.065,-
CELKEM:	800.547,-

Křižovatka – měsíčník. Vydává Farní obec starokatolické církve v Praze.

Vydáno : 1.10. 2011. Neprodejné.

Kontakt: Na Bateriích 27, 162 00 Praha 6; email: stkat@starokatolici.cz; <http://praha.starokatolici.cz>

© 2011